

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

9. travnja 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Otpad – Direktiva 75/442/EEZ – Članak 7. stavak 1. – Plan gospodarenja – Lokacije i postrojenja prikladni za zbrinjavanje otpada – Pojam plana gospodarenja otpadom – Direktiva 1999/31/EZ – Članci 8. i 14. – Odlagališta kojima je već izdana dozvola ili koja već obavljaju djelatnost na dan prenošenja ove direktive“

U predmetu C-225/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Conseil d'État (Belgija), odlukom od 22. travnja 2013., koju je Sud zaprimio 29. travnja 2013., u postupku

Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve,

Michel Tillieut,

Willy Gregoire,

Marc Lacroix,

protiv

Région wallonne,

uz sudjelovanje:

Shanks SA,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (izvjestitelj) i A. Arabadjiev, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve i M. Tillieuta, W. Gregoirea i M. Lacroixa, J. Sambon, *avocat*,

* Jezik postupka: francuski

— za Shanks SA, F. Haumont, *avocat*,
— za belgijsku vladu, T. Materne, u svojstvu agenta, uz asistenciju É. Orbana de Xivryja, *avocat*,
— za Europsku komisiju, J.-F. Brakeland, P. Oliver i A. Sipos, u svojstvu agenata,
odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez njezinog mišljenja,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Direktive Vijeća 75/442/EEZ od 15. srpnja 1975. o otpadu (SL L 194, str. 39.), izmijenjene Odlukom Komisije 96/350/EZ od 24. svibnja 1996. (SL L 135, str. 32., u daljnjem tekstu: Direktiva 75/442) i Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni utjecaja određenih planova i programa na okoliš (SL L 197, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 17.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve (grad Ottignies-Louvain-la-Neuve), M. Tillieuta, W. Gregoirea te M. Lacroixa, s jedne strane, i Région wallonne (Regija Valonija), s druge strane, povodom izdavanja odobrenja koje je Shanks SA zatražio za korištenje i sanaciju lokacije za zbrinjavanje otpada.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Članak 7. stavak 1. Direktive 75/442 propisuje:
„Radi postizanja ciljeva navedenih u člancima 3., 4. i 5. nadležna tijela iz članka 6. moraju što prije donijeti jedan ili više planova gospodarenja otpadom. Takvi planovi odnose se posebice na:
— vrstu, količinu i podrijetlo otpada za oporabu ili zbrinjavanje,
— opće tehničke uvjete,
— sve posebne odredbe koje se odnose na pojedine vrste otpada,
— lokacije i postrojenja prikladna za zbrinjavanje.
[...]“ [neslužbeni prijevod]
- 4 Uvodna izjava 18. Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, str. 1.), izmijenjene Direktivom Vijeća 2011/97/EU od 5. prosinca 2011. (SL L 328, str. 49., u daljnjem tekstu: Direktiva 1999/31), glasi:
„S obzirom na to da je zbog posebnih značajki metode zbrinjavanja otpada na odlagalištima potrebno uvesti poseban postupak izdavanja dozvola za sve kategorije odlagališta u skladu s općim zahtjevima za izdavanje dozvola već utvrđenih [Direktivom 75/442] [...]“ [neslužbeni prijevod]

5 Uvodna izjava 26. Direktive 1999/31/EZ glasi:

„S obzirom na to da bi buduće uvjete rada postojećih odlagališta trebalo urediti radi poduzimanja potrebnih mjera u određenom razdoblju s ciljem njihove prilagodbe ovoj direktivi na temelju plana gospodarenja otpadom na toj lokaciji.“ [neslužbeni prijevod]

6 Članak 1. stavak 1. navedene direktive, pod naslovom „Opći cilj“, propisuje:

„U svrhu ispunjavanja zahtjeva [Direktive 75/442/EEZ], a posebno njezinih članaka 3. i 4., cilj ove direktive jest, pomoću strogih radnih i tehničkih zahtjeva o otpadu i odlagalištima, osigurati mjere, postupke i smjernice za sprečavanje štetnih utjecaja na okoliš ili njihovo smanjenje u najvećoj mogućoj mjeri [...]“ [neslužbeni prijevod]

7 Članak 8. te direktive, pod naslovom „Uvjeti dozvole“, navodi:

„Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale:

a) da nadležno tijelo ne izda dozvolu za rad odlagališta ako nije zadovoljeno sljedeće:

i) zahvat odlagališta udovoljava svim bitnim zahtjevima ove direktive, uključujući priloge, ne dovodeći u pitanje članak 3. stavke 4. i 5.;

[...]

b) usklađivanje zahvata odlagališta s odgovarajućim planom gospodarenja otpadom ili planovima iz članka 7. [Direktive 75/442];

[...]“ [neslužbeni prijevod]

8 Na temelju članka 14. iste direktive, pod naslovom „Postojeća odlagališta“:

„Države članice poduzimaju mjere kako bi se spriječilo da odlagališta kojima je izdana dozvola ili koja već obavljaju djelatnost u vrijeme prijenosa ove direktive u nacionalno zakonodavstvo nastave s radom prije provođenja niže navedenih postupaka i to u najkraćem mogućem roku, a najkasnije osam godina od datuma utvrđenoga člankom 18. stavkom 1.

a) U roku od godinu dana od datuma utvrđenoga člankom 18. stavkom 1. operater odlagališta priprema plan i predstavlja ga nadležnom tijelu radi dobivanja njegove suglasnosti za sanaciju odlagališta, uključujući pojedinosti navedene u članku 8. te o svim korektivnim mjerama koje operater smatra potrebnima u smislu udovoljavanja zahtjevima ove direktive, izuzimajući one iz Priloga I. točke 1.

b) Nakon predstavljanja plana sanacije nadležno tijelo donosi konačnu odluku o tome smije li se na temelju predmetnog plana sanacije i ove direktive odlaganje nastaviti. Države članice poduzimaju potrebne mjere radi hitnog konačnog zatvaranja, u skladu s člankom 7. točkom (g) i člankom 13., odlagališta koja u skladu s člankom 8. nisu imala odobrenje za nastavak rada.

c) Na temelju odobrenog plana sanacije nadležno tijelo odobrava nužne radove i određuje prijelazno razdoblje za izvršenje plana. Sva postojeća odlagališta moraju se uskladiti sa zahtjevima ove direktive, osim zahtjeva iz Priloga I. točke 1., u roku od osam godina od datuma utvrđenoga člankom 18. stavkom 1.

[...]“ [neslužbeni prijevod]

- 9 Članak 18. stavak 1. prvi podstavak Direktive 1999/31, pod nazivom „Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo“, navodi:

„Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom direktivom najkasnije dvije godine od datuma njezinog stupanja na snagu. One o tome odmah obavješćuju [Europsku komisiju].“ [neslužbeni prijevod]

- 10 Točka 1. Priloga I. ovoj direktivi glasi kako slijedi:

„Lokacija

1.1. Pri izboru lokacije odlagališta moraju se uzeti u obzir uvjeti koji se odnose na:

- a) udaljenosti od rubova odlagališta do naseljenih područja i područja za odmor, vodnih putova, vodnih tijela te drugih poljoprivrednih ili gradskih područja;
- b) postojanje podzemnih voda, obalnih voda ili područja zaštite prirode na širem području;
- c) geološke i hidrogeološke uvjete na širem području;
- d) rizik od poplava, slijeganja terena, klizanja tla ili lavina na lokaciji odlagališta;
- e) zaštitu prirodne ili kulturne baštine na širem području.

1.2. Odlagalištu se smije izdati dozvola samo ako svojstva lokacije u odnosu na gore navedene uvjete ili korektivne mjere koje treba poduzeti pokazuju da odlagalište ne predstavlja ozbiljnu opasnost za okoliš.“ [neslužbeni prijevod]

- 11 Članak 2. Direktive 2001/42/EZ propisuje:

„Za potrebe ove Direktive:

- a) „planovi i programi“ znači planovi i programi, uključujući i one koje sufinancira Europska zajednica, kao i sve njihove promjene:
 - koji podliježu izradi i/ili usvajanju od strane tijela na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini ili koje je tijelo izradilo za usvajanje u zakonodavnom postupku Parlamenta ili Vlade, i
 - koji su propisani zakonodavnim, regulatornim ili administrativnim odredbama;
- [...]“

- 12 Prema članku 13. navedene direktive:

„1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s odredbama ove Direktive prije 21. srpnja 2004. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

[...]

3. Obveza iz članka 4. stavka 1. primjenjuje se na planove i programe čiji je prvi formalni pripremni akt kasniji od datuma navedenog u stavku 1. [...]

[...]“

Belgijsko pravo

- 13 Dekret Regije Valonija od 27. lipnja 1996. o otpadu (*Moniteur belge* od 2. kolovoza 1996., str. 20685.), u verziji koja proizlazi iz izmjena koje su zadnje provedene Dekretom Regije Valonija od 16. listopada 2003. (*Moniteur belge* od 23. listopada 2003., str. 51644., u daljnjem tekstu: Dekret iz 1996.), u članku 24. stavcima 1. i 2. propisuje:

„1. Vlada sukladno člancima 11. do 16. Dekreta od 21. travnja 1994. o planiranju u pitanjima okoliša u okviru održivog razvoja utvrđuje plan gospodarenja otpadom. Taj se plan sastoji od sektorskog programa u smislu ovog dekreta. Plan može sadržavati planiranje prema vrsti otpada ili prema području djelatnosti.

Plan osobito sadrži:

1. opis vrsta, količina i podrijetla otpada, načine gospodarenja otpadom proizvedenim i prenesenim na godišnjoj razini, postrojenja u kojima se djelatnost obavlja i lokacije na kojima se nalaze;

[...]

Plan prate i podaci koji se odnose na [...] predvidive posljedice plana za okoliš.

2. Sukladno postupku propisanome člancima 25. i 26. Vlada utvrđuje plan centara za gospodarenje otpadom koji sadrži lokacije pogodne za gradnju i obavljanje djelatnosti centra za gospodarenje otpadom, izuzimajući centre za gospodarenje otpadom koje koristi isključivo proizvođač otpada.

Nijedan centar za gospodarenje otpadom osim onoga koji je namijenjen korištenju isključivo od strane inicijalnog proizvođača otpada ne može ishoditi dozvolu izvan onoga što je predviđeno planom navedenim u ovom stavku.“ [neslužbeni prijevod]

- 14 Članak 25. stavak 2. prvi podstavak Dekreta iz 1996. propisuje:

„Zahvat plana centara za gospodarenje otpadom podliježe studiji utjecaja na okoliš. [...]“ [neslužbeni prijevod]

- 15 Na temelju stavaka 1. i 2. članka 24. Dekreta iz 1996. valonska vlada usvojila je 15. siječnja 1998. valonski plan za otpad „Horizon 2010“ (*Moniteur belge* od 21. travnja 1998., str. 11806.) te 1. travnja 1999. plan centara za gospodarenje otpadom (*Moniteur belge* od 13. srpnja 1999., str. 26747.), koji je stupio na snagu 13. srpnja 1999.

- 16 Članak 70. Dekreta iz 1996. određuje:

„Sve dok plan centara za gospodarenje otpadom iz članka 24. §2. ne stupi na snagu, zahtjevi za izdavanje dozvola za izgradnju u smislu članka 11. i za rad centara za gospodarenje otpadom te zahtjevi za izdavanje lokacijske dozvole u smislu članka 41. §1 valonskog Zakona o uređenju zemljišta, urbanističkom planiranju i imovini koji su proglašeni dopuštenima prije usvajanja ovog dekreta od strane Parlamenta mogu biti temelj za izdavanje okolišnih i lokacijskih dozvola u industrijskim, poljoprivrednim i eksploatacijskim zonama koje su definirane člancima 172., 176. i 182. istog zakona.

Odstupajući od članka 24. §2., zahtjevi koji se odnose na centre za gospodarenje otpadom različite od onih koji su namijenjeni korištenju isključivo od strane inicijalnog proizvođača otpada, koji već imaju dozvole i postoje prije stupanja na snagu plana centara za gospodarenje otpadom iz članka 24. §2. ili koji su dobili odobrenje ili dozvolu temeljem prvog podstavka ovog članka mogu, neovisno o datumu podnošenja zahtjeva, ovisno o slučaju, biti temelj za okolišnu dozvolu, jedinstvenu dozvolu ili lokacijsku dozvolu u zonama sektorskog plana gdje su centri za gospodarenje otpadom već prije

odobreni, kako bi se na zemljišnim česticama koje čine predmet tog odobrenja ili te dozvole omogućilo produljenje upotrebe, promjena uvjeta rada, uključujući i one koji se odnose na dopušteni obujam ili izmjene reljefa tla prekoračujući ono što je prvotno bilo odobreno. Ovaj podstavak primjenjuje se samo na centre za gospodarenje otpadom koji imaju odobrenja navedena u glavi VII. prvom poglavlju plana centara za gospodarenje otpadom usvojenoga 1. travnja 1999.

[...]“ [neslužbeni prijevod]

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 17 Spor u glavnom postupku odnosi se na odobrenje za rad i sanaciju centra za gospodarenje neopasnim komunalnim i industrijskim otpadom, koji se koristi od 1958. godine u Mont-Saint-Guibertu (Belgija), na mjestu poznatome kao „Trois burettes“.
- 18 Dana 20. svibnja 2003. društvo Page, koje je postalo društvo Shanks SA, podnijelo je zahtjev za „jedinstvenu dozvolu“ namjeravajući nastaviti provoditi aktivnosti te različite radnje sanacije centra za gospodarenje otpadom.
- 19 Općinsko vijeće Mont-Saint-Guiberta izdalo je dozvolu 18. prosinca 2003., koju je potvrdila vlada Valonije s nekim izmjenama rješenjem ministarstva od 10. svibnja 2004., koje je predmet tužbe za poništenje pred sudom koji je uputio zahtjev.
- 20 U potporu svoje tužbe tužitelji u glavnom postupku osporavaju usklađenost članka 70. drugog podstavka Dekreta iz 1996., temeljem kojeg je dozvola izdana, s pravom Unije. Ponajprije tvrde da taj članak nije sukladan članku 7. Direktive 75/442 jer dopušta izdavanje dozvole za rad odlagališta na lokacijama koje nisu predviđene planom gospodarenja otpadom i koje stoga nisu određene na temelju okolišnih kriterija. Oni nadalje ističu da je također došlo do povrede članka 8. točke (b) Direktive 1999/31, koji propisuje da zahvat odlagališta, kako bi dobio odobrenja, mora biti sukladan planu gospodarenja otpadom iz članka 7. Direktive 75/442. Naposljetku, tužitelji smatraju da članak 70. drugi podstavak Dekreta iz 1996. po svojoj prirodi ozbiljno može ugroziti ciljeve Direktive 2001/42, koji zahtijevaju da se procjena utjecaja na okoliš provodi za sve planove i programe koji se izrađuju za područje gospodarenja otpadom.
- 21 U tim je okolnostima Conseil d'État odlučio prekinuti postupak i Sudu postaviti sljedeća prethodna pitanja:
 - „1. Treba li članak 7. [Direktive 75/442] tumačiti na način da dopušta da se kao plan gospodarenja otpadom klasificira pravna norma u kojoj se navodi da centri za gospodarenje otpadom koji su dobili odobrenje prije stupanja na snagu plana gospodarenja otpadom mogu, nakon stupanja na snagu toga plana, biti predmet novih odobrenja na zemljišnim česticama koje su obuhvaćane odobrenjem koje prethodi stupanju na snagu plana gospodarenja otpadom, odstupajući od pravila prema kojem nijedan centar za gospodarenje otpadom ne može dobiti odobrenje osim na lokacijama koje su za to predviđene planom gospodarenja otpadom?
 2. Treba li članak 2. točku (a) [Direktive 2001/42] tumačiti na način da pojam plana i programa obuhvaća i pravnu normu u kojoj se navodi da centri za gospodarenje otpadom koji su dobili odobrenje prije stupanja na snagu plana gospodarenja otpadom mogu, nakon stupanja na snagu tog plana, biti predmet novih odobrenja na zemljišnim česticama koje su obuhvaćane odobrenjem koje prethodi stupanju na snagu plana gospodarenja otpadom, odstupajući od pravila prema kojem nijedan centar za gospodarenje otpadom ne može dobiti odobrenje osim na lokacijama koje su za to predviđene planom gospodarenja otpadom kako to zahtijeva članak 7. [Direktive 75/442]?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, odgovara li članak 70. drugi podstavak [Dekreta iz 1996.] zahtjevima procjene utjecaja propisanim [Direktivom 2001/42]?”

Odgovor Suda

Drugo i treće pitanje

- 22 Svojim drugim i trećim pitanjem, koja treba ispitati prva i zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 2. točku (a) Direktive 2001/42 tumačiti na način da nacionalna pravna norma, poput one u glavnom postupku, koja propisuje da centri za gospodarenje otpadom koji su dobili odobrenje prije stupanja na snagu plana gospodarenja otpadom mogu, nakon toga datuma, biti predmet novih odobrenja na istim zemljišnim česticama, odstupajući od pravila prema kojem nijedan centar za gospodarenje otpadom ne može dobiti odobrenje osim za lokacije predviđene planom gospodarenja otpadom kako to zahtijeva članak 7. Direktive 75/442, predstavlja „plan“ ili „program“ u smislu te odredbe Direktive 2001/42. U ovom slučaju sud koji je uputio zahtjev pita poštuje li takav plan ili program okolišne zahtjeve predviđene tom direktivom.
- 23 Međutim, u izostanku bilo kakve naznake u odluci kojom se upućuje prethodno pitanje da je sudac pred kojim se vodi spor morao ocijeniti zakonitost pobijane odluke na dan kada je odlučivao, treba zaključiti da Direktiva 2001/42 nije primjenjiva u sporu u glavnom postupku jer su i sporna dozvola u glavnom postupku, izdana 18. prosinca 2003., kao i rješenje ministarstva od 10. svibnja 2004. izdani prije isteka roka za prenošenje te direktive (vidjeti, po analogiji, presudu *Commune de Braine-le-Château* i dr., C-53/02 i C-217/02, EU:C:2004:205, t. 45.).
- 24 Pod tim uvjetima nije potrebno odgovoriti na drugo i treće pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev.

Prvo pitanje

- 25 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita treba li članak 7. stavak 1. Direktive 75/442 tumačiti u smislu da nacionalna pravna norma, poput one u glavnom postupku, koja propisuje da centri za gospodarenje otpadom koji su dobili odobrenje prije stupanja na snagu plana gospodarenja otpadom mogu, nakon stupanja na snagu tog plana, biti predmet novih odobrenja na istim zemljišnim česticama, odstupajući od pravila prema kojem nijedan centar za gospodarenje otpadom ne može dobiti odobrenje osim na lokacijama koje su za to predviđene planom gospodarenja otpadom kako to zahtijeva taj članak, predstavlja „plan gospodarenja otpadom“ u smislu te odredbe Direktive 75/442.
- 26 Potrebno je prije svega istaknuti da spis koji je prosljeđen Sudu, kao i odgovori koje su dostavile zainteresirane stranke na pitanje koje im je Sud pisanim putem postavio sukladno članku 61. stavku 1. Poslovnika Suda, otkrivaju značajna odstupanja u odnosu na opseg primjene odredbe u glavnom postupku, posebno glede pitanja dopušta li se njome odstupanje od prostornog planiranja, što proizlazi iz plana upravljanja centrima za gospodarenje otpadom države članice, radi obnove dozvole za rad odlagališta koje je već imalo dozvolu na dan stupanja na snagu tog plana. Naime iz određenih očitovanja dostavljenih Sudu proizlazi da to nije slučaj jer se ta odredba odnosi samo na postojeća odlagališta koja su kao takva opisana u planu.
- 27 Zbog svega toga sud koji je uputio zahtjev treba protumačiti nacionalno pravo u pogledu utvrđivanja njegovog točnog dosega u postupcima koji se pred njim vode.
- 28 U tim uvjetima treba istaknuti da, sukladno članku 7. stavku 1. prvom podstavku Direktive 75/442, nadležna tijela država članica moraju što prije donijeti jedan ili više planova gospodarenja otpadom radi postizanja ciljeva navedenih u člancima 3. do 5. te direktive. Prema istom stavku ti se planovi

osobito odnose na vrste, količine i podrijetlo otpada za oporabu ili zbrinjavanje, na opće tehničke uvjete, na sve posebne odredbe koje se odnose na pojedine vrste otpada kao i na lokacije i postrojenja prikladne za zbrinjavanje.

- 29 Slijedi da se nacionalna pravna norma, poput one u glavnom postupku, u mjeri u kojoj se njezin doseg sastoji jedino u propisivanju da odobrenje za rad odlagališta koja već imaju odobrenje na dan stupanja na snagu plana gospodarenja otpadom u odnosnoj državi članici može biti izdano za iste zemljišne čestice iako se one ne nalaze u tom planu, odstupanjem od prava Zajednice, ne može, sama po sebi, smatrati organiziranim i artikuliranim sustavom koji se odnosi na realizaciju ciljeva koji su sastavni dio „plana gospodarenja otpadom“ u smislu članka 7. stavka 1. Direktive 75/442 (u tom smislu vidjeti presudu Komisija/Grčka, C-387/97, EU:C:2000:356, t. 76.).
- 30 Međutim, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da činjenica da je sud koji je uputio zahtjev prethodno pitanje oblikovao pozivajući se samo na određene odredbe prava Unije nije prepreka da mu Sud pruži sve elemente tumačenja koji bi mogli biti korisni za presudu u postupku u kojem odlučuje, bez obzira na to je li se sud koji je uputio zahtjev na to pozvao u tekstu svojih pitanja. U tom pogledu na Sudu je da iz svih podataka koje je dostavio nacionalni sud, osobito iz obrazloženja odluke kojom se upućuje prethodno pitanje, izvede elemente prava Unije koje treba tumačiti uzimajući u obzir predmet spora (vidjeti u tom smislu osobito presudu Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, t. 35. i navedenu sudsku praksu).
- 31 Pod tim uvjetima treba jednako ispitati protivi li se članak 8. Direktive 1999/31, primjenjiv u glavnom postupku, nacionalnoj pravnoj normi poput one na koju se poziva sud koji je uputio zahtjev.
- 32 U tom pogledu treba zaključiti da iz članka 8. točaka (a) i (b) Direktive 1999/31 proizlazi da se odobrenje za korištenje odlagališta ne može izdati ako zahvat odlagališta nije sukladan planu gospodarenja otpadom iz članka 7. stavka 1. Direktive 75/442.
- 33 Međutim, članak 14. Direktive 1999/31 odlagališta „kojima je izdano odobrenje ili koja već obavljaju djelatnost u trenutku [njezinog] prenošenja“, koje mora uslijediti najkasnije do 16. srpnja 2001., podvrgava odstupajućem prijelaznom režimu.
- 34 Naime, iz prijelaznog režima proizlazi da se ta odlagališta moraju, najkasnije za osam godina računajući od 16. srpnja 2001., uskladiti s novim okolišnim zahtjevima navedenima u članku 8. Direktive 1999/31, uz izuzetak onih navedenih u njezinom Prilogu I. točki 1., kako bi mogla nastaviti funkcionirati. Dakle, taj izuzetak odnosi se konkretno na zahtjeve u vezi s lokacijom odlagališta.
- 35 Članak 14. Direktive 1999/31 dopušta, dakle, da odlagalište koje ima odobrenje ili se već koristi u trenutku prenošenja te direktive od strane države članice može nastaviti raditi i biti predmet novih odobrenja, iako se ne nalazi na popisu lokacija koje predviđa plan gospodarenja otpadom usvojen u skladu s člankom 7. stavkom 1. Direktive 75/442, ako su poštovani drugi uvjeti navedeni u članku 14.
- 36 Stoga se članak 8. Direktive 1999/31 ne protivi nacionalnoj pravnoj normi, poput one u glavnom postupku, koja se može temeljiti na članku 14. te direktive i primjenjivati na odlagališta kojima je izdano odobrenje ili koja se već koriste na dan prenošenja te direktive, pod uvjetom poštovanja ostalih uvjeta navedenih u članku 14., što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
- 37 Uzimajući u obzir sve prethodno navedeno, na prvo pitanje treba odgovoriti tako da članak 7. stavak 1. Direktive 75/442 treba tumačiti u smislu da nacionalna pravna norma, poput one u glavnom postupku, koja propisuje da centri za gospodarenje otpadom koji su dobili odobrenje prije stupanja na snagu plana gospodarenja otpadom mogu, nakon toga datuma, biti predmet novih odobrenja na istim zemljišnim česticama, odstupajući od pravila prema kojem nijedan centar za gospodarenje otpadom ne može dobiti odobrenje osim na lokacijama koje su za to predviđene planom gospodarenja otpadom sukladno tom članku, ne predstavlja „plan gospodarenja otpadom“ u smislu te odredbe Direktive

75/442. Članak 8. Direktive 1999/31 se, međutim, ne protivi takvoj nacionalnoj pravnoj normi koja može pravni temelj naći u članku 14. te direktive i primjenjivati se na odlagališta koja imaju odobrenja ili se već koriste na dan prenošenja te direktive, pod uvjetom poštovanja ostalih uvjeta navedenih u članku 14., što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

Troškovi

- 38 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 75/442/EEZ od 15. srpnja 1975. o otpadu, izmijenjene Odlukom Komisije 96/350/EZ od 24. svibnja 1996., treba tumačiti u smislu da nacionalna pravna norma, poput one u glavnom postupku, koja propisuje da centri za gospodarenje otpadom koji su dobili odobrenje prije stupanja na snagu plana gospodarenja otpadom mogu, nakon toga datuma, biti predmet novih odobrenja na istim zemljišnim česticama, odstupajući od pravila prema kojem nijedan centar za gospodarenje otpadom ne može dobiti odobrenje osim na lokacijama koje su za to predviđene planom gospodarenja otpadom sukladno tome kako to zahtijeva taj članak, ne predstavlja „plan gospodarenja otpadom“ u smislu te odredbe Direktive 75/442, izmijenjene Odlukom 96/350.

Članak 8. Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada, izmijenjene Direktivom Vijeća 2011/97/EU od 5. prosinca 2011., ne protivi se takvoj nacionalnoj pravnoj normi koja može pravni temelj naći u članku 14. te direktive i primjenjivati se na odlagališta koja imaju odobrenja ili se već koriste na dan prenošenja te direktive, pod uvjetom poštovanja ostalih uvjeta navedenih u članku 14., što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

Potpisi